

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **J. K.**, bytem Ž. 114, zastoupený Mgr. Petrem Vodkou, advokátem se sídlem Husova 736, Kuřim, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, za účasti: **I. Ing. Z. Š.**, bytem Ž. 99 a **II. M. K.**, bytem D. 1721, K., zastoupená Mgr. Václavem Kotkem, advokátem se sídlem tř. Kpt. Jaroše 10, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.6.2015, č.j. JMK 70348/2015, sp. zn. S-JMK 29944/2015 ODOS,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.6.2015, č.j. JMK 70348/2015, jímž byl změněn výrok III rozhodnutí Městského úřadu Tišnov (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 24.11.2014, č.j. MUTI

8568/2014/OD/Vk-9, o dodatečném povolení stavby, tak, že se do něj doplňuje bod „Námítka č. 12 (dle číslování v podání ze dne 9.1.2013) Mgr. Petra Vodky zastupujícího účastníky řízení pana J. K. a paní B. K. týkající se správnosti znaleckého posudku RNDr. M. se zamítá“; ve zbytku bylo napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Podanou žalobou se žalobce domáhá též zrušení uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

I. Podstata věci

Žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu, neboť dospěl k závěru, že podmínky pro dodatečné povolení stavby – účelové komunikace na pozemcích parc. č. 690/3 a parc. č. 1221/1 v k.ú. Železné byly splněny. Ohledně námítky č. 12 ze dne 9.1.2013 rozhodl žalovaný tak, že se zamítá.

V řízení o dodatečném povolení této stavby byla doložena dvě rozporná posouzení stavby - zpráva o inženýrsko-geologickém posouzení RNDr. K. F. (dále jen „posouzení RNDr. F.“), vypracovaná na základě objednávky stavebníka, a zpráva společnosti GEOtest Brno, a.s. (dále jen „zpráva GEOtest“) o posouzení vlivu dopravy a výstavby inženýrských sítí, vypracovaná na základě objednávky žalobce.

Prvostupňový orgán v návaznosti na rozdílné závěry v nich obsažené objednal znalecký posudek RNDr. V. M. ze dne 27.9.2010 (dále jen „posudek RNDr. M.“), z něhož poté při posuzování podmínek pro vydání předmětného dodatečného stavebního povolení vycházel. Součástí tohoto posudku je také statický posudek vyhotovený Ing. J. Ch. ze společnosti PEEM, spol. s r.o. V průběhu správního řízení žalobce doložil také dvě vyjádření projektanta jeho domu Ing. V., která popisují, jak se dosavadní stavební činnost projevila na jejich rodinném domě (Železné č.p. 114). Žalobce v návaznosti na posudek RNDr. M. doložil částečnou kopii vyjádření společnosti GEOtest Brno, a.s. ze dne 2.12.2010 (dále jen „vyjádření GEOtest“), v němž jsou rozporovány závěry znalce.

Při ohledání na místě stavebním úřadem bylo zjištěno, že odstup hrany rozestavěné komunikace od plotu žalobce je 32 až 48 cm a od jeho domu 2,4 až 2,6 m. Podmínkou povolení stavby bylo její dobudování tak, že bude dokončena podle projektové dokumentace a bude vzdálena 0,48 m od plotu a 2,5 m od domu žalobce.

Žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil s tím, že poukázal i na částečnou nekonkrétnost a nesystematičnost námitek žalobce proti stavbě, a uzavřel, že prvostupňový orgán správně zohlednil závěry nezávislého posudku RNDr. M., že bude-li komunikace budována podle veškerých zásad budování komunikací a jednotlivých konstrukčních vrstev, nemůže dojít k ovlivnění rodinného domu žalobce. Stejně tak je nepravděpodobné, že by k poškození domu mohlo dojít působením provozu účelové komunikace.

Podle žalovaného by bylo prolomením zásady procesní ekonomie a rychlosti řízení, kdyby žalovaný objednával vyhotovení dalších posudků. Za situace, kdy je k

posouzení věci zapotřebí odpovídajících odborných znalostí a příslušné úřední osoby takové odborné znalosti nemají, je stěžejní znalecký posudek. Při existenci více posudků, které si protirečí, je rozhodující, ke kterému posudku se správní orgán na základě své úvahy přikloní.

Závěry žalovaného, jakož i prvostupňového orgánu, nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá, že stavba předmětné komunikace, jakož i její následné užívání, bude mít destrukční účinky na jeho rodinný dům nacházející se v těsné blízkosti. Namítané destrukční účinky již částečně nastaly v důsledku stavební činnosti spočívající v položení inženýrských sítí. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nezákonná a nepřezkoumatelná, jelikož se správní orgány v dostatečné míře nezabývaly jím vznesenými námitkami k dodatečnému povolení stavby, zejména vyjádřením GEOtest.

Prvostupňový orgán podle žalobce nezhodnotil všechny navržené a provedené důkazy a neuvedl vlastní odborné zhodnocení věci. Předchozí rozhodnutí prvostupňového orgánu o dodatečném povolení předmětné stavby bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 10.3.2014, č.j. JMK 48157/2013, pro nepřezkoumatelnost zrušeno. Prvostupňový orgán nicméně žalovaným vytčené vady neodstranil a jeho rozhodnutí tak opět trpí nepřezkoumatelností.

Podle žalobce prvostupňový orgán dostatečně neodůvodnil, proč použil znalecký posudek RNDr. M. jako podklad rozhodnutí, přičemž neuvedl, jak se vypořádal se závěry ostatních posudků. Pouze z toho důvodu, že doprava bude probíhat podél oplocení ve vzdálenosti 0,1 m, a s odkazem na navržená opatření k úpravě podloží se prvostupňový orgán přiklonil k závěru obsaženému v posudku RNDr. M. Prvostupňový orgán přitom neuvedl, jak a na základě čeho navržená opatření k úpravě podloží eliminují předpokládané destruktivní účinky stavby vymezené ve zprávě a ve vyjádření GEOtest.

Žalobce namítá, že posudek RNDr. M. vychází z projektu rodinného domu žalobce, jež neodpovídá skutečnosti; statické posouzení nebylo provedeno výpočtem, má tak pouze orientační charakter, což připouští sám znalec RNDr. M. ve svém posudku. Posudek RNDr. M. počítá se vzdáleností účelové komunikace v rozmezí 2,5 m až 3,2 m od stěny domu žalobce (vzdálenost oplocení od stěny je 2,0 až 2,2 m), přičemž při místním ohledání dne 30.9.2014 byla prvostupňovým orgánem zjištěna vzdálenost 2,4 m až 2,6 m. Žalobce dále namítá, že posudek RNDr. M. chybně vychází z tloušťky zdiva v hodnotě 0,3 m, která přitom ve skutečnosti dosahuje hodnoty 0,2 m. Vzhledem k vadám posudku RNDr. M. měl prvostupňový orgán zadat zpracování nového posudku s požadavkem na statické posouzení objektu a provedení stabilitního výpočtu opěrných konstrukcí při uvažovaném zatížení způsobeném provozem osobních i nákladních vozidel po předmětné účelové komunikaci.

Pakliže žalovaný dovozuje, že v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo specifikováno, která konkrétní vada posudku RNDr. M. a jakým způsobem vylučuje, že navrhované opatření k úpravě podloží vymezené v tomto posudku nebude dostatečné, žalobce k tomu uvádí, že dle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), je stavebník povinen prokázat, že jsou naplněny podmínky pro dodatečné povolení stavby a že stavba nebude vyvolávat negativní účinky ve vztahu k sousedním nemovitostem, přičemž dle § 111 odst. 2 stavebního zákona je prvostupňový orgán povinen ověřit účinky budoucího užívání stavby; žalobce tak není povinen prokazovat a odůvodňovat dostatečnost navržených opatření k úpravě podloží.

Žalobce dodává, že jestliže žalovaný dovozuje, že statický výpočet GEOtest má orientační charakter, protože byl založen na rozboru porušených vzorků zeminy, nemůže být posudek RNDr. M. relevantním podkladem pro rozhodnutí, neboť taktéž vycházel z testů na porušených vzorcích zeminy a sám znalec v posudku uvádí, že jeho statický výpočet má z tohoto důvodu toliko orientační charakter. Proto měl být jako důkaz proveden revizní znalecký posudek, jenž by vycházel z řádné terénní rekognoskace a skutečných parametrů domu žalobce.

Žalobce popírá závěr žalovaného, že v odvolání nebylo specifikováno, se kterými námitkami ze dne 9.1.2013 ohledně nežádoucího vlivu realizace stavby na jejich rodinný dům se prvostupňový orgán nevypořádal, když tyto námitky byly výslovně definovány jako námitky č. 3, 10, 12, 14. Sám žalovaný dovodil, že se prvostupňový orgán nezabýval námitkou č. 12.

Žalobce dále namítá, že nebylo rozhodnuto o jeho námitce č. 14. Obdobně byla nedůvodně zamítnuta námitka č. 10 ohledně předpokládaných destruktivních účinků vyvolaných stavbou účelové komunikace.

Žalobce uvádí, že plánovaný dům lze obsloužit po již existujících komunikacích. Kromě hrozícího zásahu do vlastnického práva může dojít též k ohrožení zdraví a života v důsledku zřícení domu. Správní orgány se nezabývaly možnými důsledky provozu patnácti těžkých vozidel denně na předmětné účelové komunikaci, jež je pro takovou intenzitu dopravy navržena.

Z výše uvedených důvodů, podrobně rozvedených v replice k vyjádření žalovaného, se žalobce domáhá zrušení jak napadeného, tak prvostupňového rozhodnutí; na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření především zdůrazňuje, že pokud jde o vyjádření GEOtest, to obsahuje pouze výtky k posudku RNDr. M., které nejsou odůvodněny a podloženy, a nepředstavuje ani ucelené posouzení s řádně odůvodněným závěrem; žalovaný se s ním přesto ve svém rozhodnutí vypořádal.

Jestliže žalobce uvádí, že očekávané destrukční účinky nastaly během stavební činnosti (položení inženýrských sítí), tato skutečnost nebyla nijak prokázána. Žalovaný v této souvislosti odkazuje na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, jež v tomto směru považuje za dostatečné, a na závěry posudku RNDr. M., který zdůvodnil, proč nemůže dojít k negativnímu vlivu na dům žalobců v důsledku poježdění vozidel. Údaje o domu žalobce obsahuje projektové dokumentace, z níž vyplývá tloušťka zdiva v hodnotě 0,3 m. Podle žalovaného tak nelze souhlasit se závěrem, že vyjádření GEOTest vyvrací správnost posudku RNDr. M.

Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem přezkumu je rozhodnutí žalovaného, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ve věci dodatečného povolení stavby – účelové komunikace, jež se, pokud jde o otázky odborné, opírá především o závěry znaleckého posudku RNDr. M.

Při vydání dodatečného stavebního povolení ve smyslu § 129 odst. 3 stavebního zákona stavební úřad postupuje podle § 111 až 115 tohoto zákona; ve smyslu § 115 odst. 1 stavebního zákona pak ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání, a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

Žalobce se stavbou účelové komunikace ve vzdálenosti 2,5 metru (podle projektové dokumentace) od jeho domu nesouhlasí, protože se obává destrukčních účinků jak samotné stavby, tak následného provozu na komunikaci. Poukazuje i na to, že již v minulosti měla na jeho dům destrukční účinky blíže nespecifikovaná výstavba inženýrských sítí.

Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti, tak z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné

nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Pokud jde o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jedná se zejména o situace, kdy je rozhodnutí správního orgánu opřeno o skutkové důvody, které nemají dostatečnou oporu ve správním spise a kdy skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn.

Žalobce v této souvislosti namítá, že správní orgány nezhodnotily všechny důkazy a neuvedly vlastní odborné zhodnocení věci. Prvostupňový orgán údajně dostatečně neodůvodnil, proč se přiklonil k závěrům posudku RNDr. M. a současně se nevypořádal s ostatními odbornými posouzeními. Současně se, v rozporu s pokynem žalovaného, nezabýval vyjádřením GEOtest. Žalobce má dále za to, že některé jeho námitky, jež vznesl v průběhu správního řízení, nebyly vypořádány.

Co se týká žalobcem předložené neúplné neověřené kopie vyjádření GEOtest, tento dokument ze dne 26.11.2010 obsahuje ničím nedoložené připomínky jak proti závěrům posudku RNDr. M., tak proti připojenému statickému posudku PEEM. Neúplnou kopii vyjádření GEOtest doplnili sami žalobci o chybějící odrážky dne 8.8.2014 písemností označenou jako „Předložení listin“ a znění připomínek z vyjádření GEOtest převzali do svého podání ze dne 26.10.2010 označeného jako „Vyjádření k námitkám ke znaleckému posudku a.s. GEOtest Brno, z.č. 10 0102“ a do textu námítky č. 12, která byla společně s ostatními námitkami (celkem žalobci očíslováno 17 námítek) zaslána prvostupňovému orgánu podáním dne 9.1.2013.

Pokud jde o odůvodnění zamítnutí námítky č. 12 žalovaným, tak pokud jde o bod a) námitky, že tloušťka zdiva garáže (domu žalobce) je 0,2 m, nikoli 0,3 m, žalovaný uvedl, že posudek RNDr. M. vyšel při hodnocení z projektové dokumentace domu č.p. 114 Železné, přičemž konstrukce garáže je v dokumentaci pro stavební řízení zachycena rozdílně v textové části technické zprávy (nosné zdivo garáže v podzemí má tl. 300 mm a je z betonových tvárnic), ve výkresu je však šířka základů 400 mm, v části pro uložení stropu je tl. 300 mm, a je rozdělena na dvě samostatné zdi tl. 140 a 160 mm). Změna stavby před dokončením nebyla povolena. Pokud Geotest ve vyjádření uvádí, že tloušťka zdiva garáže je 0,2 m (při terénní rekognoskaci), není zřejmé, zda byla zjištěna odhadem či měřením, a proto k této námitce nelze přihlídnout.

K bodu b) námítky č. 12, že dle ČSN 730035 se zatížení stavebních konstrukcí vlivem vozidel uvažuje na obdélníkových plochách nikoli na kruhových, což znalec RNDr. M. přehlíží, žalovaný uvedl, že je na zvážení znalce, jaké argumenty a jaké podklady použije ve svém znaleckém posudku. Ing. J. Ch., autor části statického posouzení v tomto posudku, je autorizovaná osoba pro statiku a dynamiku staveb a jako odborník podal nestranné posouzení. Na podporu svého tvrzení pouze převzal graf z normy ČSN 731001 Základová půda s plošnými základy a dále s normou již ve svém posouzení nepracoval. Pouze s ohledem na použití tohoto grafu nelze

argumentovat tak, že posouzení je vadné. Pokud jde o správnost posouzení, že na vzdálenost 3 m nemůže dojít k reálnému statickému ovlivnění stěny garáže tlakovou vodorovnou silou vlivem statického působení motorového vozidla jedoucího po komunikaci, žalovaný uvedl, že v posudku RNDr. M. je uvedeno, že znalecké posouzení bylo vypracováno na základě odborných zkušeností. Konkrétně na str. 4 je uvedeno „*Protože zpracovatel tohoto znaleckého posudku nemá potřebné laboratorní výsledky provedené na neporušených vzorcích a nemá k dispozici průkazné údaje o způsobu provedení garážové zdi, může tedy postupovat na základě svých odborných zkušeností. Stejně tak statický výpočet provedený firmou GEOTest Brno, a.s. má jen orientační charakter.*“.

K bodu c) námitky č. 12 (že posudek RNDr. M., jakož i statický posudek PEEM, nejsou relevantní), žalovaný uvedl, že se jedná o pouhé konstatování z vyjádření GEOTest. Žalovaný k námitce č. 12 uzavřel, že je toho názoru, že znalecký posudek je relevantním podkladem pro rozhodnutí, protože byl vypracován soudním znalcem v oboru těžba, odvětví geologie, mechanika zemin a poruchy staveb z geologických příčin. Pokud jde o jeho statickou část, ta byla vypracována autorizovaným inženýrem s autorizací statika a dynamika staveb.

Žalovaný se tak obsahem vyjádření GEOTest zabýval v rámci vypořádání námitky č. 12.

Pokud bylo navíc ve vyjádření GEOTest uvedeno, že výkopy sice samy o sobě neovlivní objekt, avšak k jeho poškození může dojít při hutnění zpětného zásypu těžkými hutními prostředky, tak této otázce se již věnoval prvostupňový orgán na straně 17 svého rozhodnutí, když uvedl, že „...*pro eliminaci možného šíření dynamických rázů z provozu na účelové komunikaci byly stanoveny podmínky mimo jiné pod body 12 - 17 výrokové části tohoto rozhodnutí, a to podmínky k dodržování zásad pro vybudování komunikací a jejich konstrukčních vrstev, k režimu prací kolem svahu výkopů, k ochraně základové spáry, k realizaci pláň i konstrukce vozovky či k hutnění.*“.

Bod 15 části II. výroku prvostupňového rozhodnutí, vymezující podmínky pro provedení stavby, pak stanoví: „*Výkopy budou prováděny ručně, případně s použitím lehké mechanizace – musí však být prokázáno stabilním výpočtem, že účinky použité mechanizace nemají na objekt č.p. 114 destruktivní charakter.*“.

Bod 16 téže výrokové části prvostupňového rozhodnutí poté stanoví následující: „*Hutnění musí být prováděno pouze ručními pěchy – při použití strojních pýchadel musí být prokázáno stabilním výpočtem, zda jejich účinky nemohou způsobit poškození objektu č.p. 114. Je nutné dodržet maximální mocnost jednotlivých hutněných vrstev.*“.

Namítal-li dále žalobce, že se prvostupňový orgán nezabýval některými námitkami ze dne 9.1.2013, jimiž ve svém souhrnu poměrně chaoticky a zčásti opakující se argumentací poukazoval jak na předpokládané destruktivní účinky vyvolané stavbou a provozem na účelové komunikaci, tak na již nastalé destruktivní účinky a obtěžování hlukem a vibracemi z provozu na komunikaci, tak těmito námitkami se prvostupňový orgán podrobně zabýval na stranách 10 až 17 svého

rozhodnutí, byť pochybil při jejich postupném číslování a nezabýval se tak námitkou uvedenou v podání ze dne 9.1.2013 pod č. 12. Tou se však z důvodu procesní ekonomie následně zabýval žalovaný na str. 5 až 6 napadeného rozhodnutí.

Pokud jde o námitku č. 14, tak ta byla po stránce obsahové vypořádána prvostupňovým orgánem pod vypořádáním námitky č. 10. na str. 15 – 16 prvostupňového rozhodnutí. Prvostupňový orgán také na str. 14 a 15 svého rozhodnutí uvedl, že otázka stavby inženýrských sítí není předmětem řízení o dodatečném povolení stavby účelové komunikace. Žalovaný dále uvedl, že pokud žalobce v námitkách poukazoval na vyjádření Ing. V., projektanta domu žalobce, tak ten explicitně nezmiňoval, že příčinou deformací na domu žalobce je budovaná účelová komunikace. Žalovaný dále uvedl, že Ing. V. není znalcem v oboru statiky a své vyjádření vypracoval pouze jako odborný názor projektanta rodinného domu.

Námitka nepřezkoumatelnosti tak není důvodná.

Po stránce věcné je spornou otázkou, zda byla námitka destrukčních účinků a narušení statiky domu v důsledku stavby účelové komunikace řešena přezkoumatelně a logicky a zda má argumentace žalovaného a prvostupňového orgánu dostatečnou oporu ve skutkových podkladech.

Za situace, kdy dva původní podklady předložené prvostupňovému orgánu (posouzení RNDr. F. a zpráva GEOtest) obsahovaly rozporuplné závěry, bylo zcela namístě, aby prvostupňový orgán zadal vypracování znaleckého posudku znalci RNDr. M., a to za situace, kdy bylo vyřešení odborné otázky účinků stavby účelové komunikace na sousední dům nezbytné pro posouzení, zda byly splněny podmínky pro dodatečné povolení stavby.

Žalovaný se poté přiklonil k závěru RNDr. M. a nikoli ke zprávě GEOtest, a to z důvodů přezkoumatelně podaných a podle zdejšího soudu logických. Odkázal na to, že znalec RNDr. M. vycházel ze svých odborných zkušeností, když konstatoval, že pokud nejsou k dispozici průkazné údaje o způsobu provedení garážové zdi žalobce a potřebné laboratorní výsledky provedené na neporušených vzorcích zeminy, výpočet provést nelze. Pokud jde o tloušťku zdiva domu žalobce, tu znalec vycházel z projektové dokumentace. Znalec též poukázal na to, že zpráva GEOtest nevycházela z neporušených vzorků zeminy, které by jednoznačně doložily potřebné parametry pro statický výpočet, namísto toho byly uvedeny normové hodnoty na nejméně příznivé spodní hranici, z čehož by bylo možné dovozovat, že výkopy nemohou být provedeny se svislými stěnami, neboť by došlo k sesouvání bočních stěn výkopů, což nicméně fotografie kopané sondy neprokazuje.

Prvostupňový orgán poté, vycházející z doplnění technické zprávy a znaleckého posudku RNDr. M., uvedl, že „Zpráva společnosti GEOtest Brno, a.s. rovněž nezohledňuje opatření k úpravě podloží (výměna zeminy v podloží, položení netkané separační geotextilie), které je navrženo i pro další eliminaci možného šíření dynamických rázů z provozu, ani zásady pro vybudování komunikací a jejich konstrukčních vrstev).“. Prvostupňový orgán též poukázal na to, že zpráva GEOtest

vychází z chybného předpokladu, že doprava bude probíhat podél oplocení ve vzdálenosti 0,1 m, a že tato zpráva počítá s normovými hodnotami určenými na nejméně příznivé spodní hranici, a dále že nezohledňuje navržená opatření k úpravě podloží. Žalovaný pak na straně 4 napadeného rozhodnutí citoval příslušné pasáže prvostupňového rozhodnutí obsahující výše uvedené závěry prvostupňového orgánu, přičemž vyslovil názor, že důvody pro akceptaci závěrů obsažených v posudku RNDr. M., jakožto podkladu pro prvostupňové rozhodnutí, považuje za dostačující.

Namítal-li dále žalobce, že prvostupňový orgán neuvedl, jakým způsobem a na základě čeho navržená opatření eliminují předpokládané destruktivní účinky uvedené ve zprávě GEOTest a následném vyjádření GEOTest, zdejší soud uvádí, že co se týká opatření ohledně destruktivních účinků vzniklých v důsledku provádění stavby, tu byly příslušné námitky vypořádány, jak bylo výše uvedeno. Co do možných destruktivních účinků vyvolaných stavbou a provozem na předmětné komunikaci správní orgány vycházely z projektové dokumentace a současně posudku RNDr. M. Namítal-li žalobce, že to byl stavebník, kdo byl povinen doložit splnění podmínek ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona, tak stavebník k otázce destruktivních účinků předložil posouzení RNDr. F. Závěry RNDr. F. byly potvrzeny posudkem RNDr. M., který dospěl k závěru, že obava z negativního působení provozu na komunikaci je zbytečná a je nepravděpodobné, že by mohlo dojít k poškození sousedního rodinného domu, což znalec opřel o zjištěné geologické poměry a vlastnosti zemin a statický posudek.

Žalobce dále namítá, že posudek RNDr. M. vychází z nesprávné vzdálenosti okraje domu od účelové komunikace. Při ohledání na místě stavby dne 30.9.2014 prvostupňový orgán zjistil, že se tato vzdálenost pohybuje od 2,4 do 2,6 m. RNDr. M. vycházel ze vzdálenosti v rozmezí od 2,5 do 3,2 m (tedy vzdálenosti 2,0 m až 2,2 m oplocení od stěny garáže a 0,5 m až 1 m oplocení od komunikace), je tedy zřejmé, že naměřená hodnota se sice zčásti nepřekrývala s předpokládaným intervalem v předmětném posudku. K tomu žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí uvedl, že podmínkou povolení stavby bylo její dobudování podle projektové dokumentace, která předpokládá vzdálenost od oplocení v hodnotě 0,48 m. Rozdíl mezi naměřeným údajem a projektovaným odstupem vysvětlil žalovaný tím, že v době ohledání stavba nebyla dokončena a nebyly osazeny obrubníky. Po dokončení bude vzdálenost odpovídat projektované vzdálenosti a bude činit 2,5 m. Žalovaný v této souvislosti také upozornil, že zpráva GEOTest vycházela ze vzdálenosti 0,1 m. Nemá tak důvodná námitka, že znalec RNDr. M. vycházel z nesprávné vzdálenosti účelové komunikace od domu žalobce.

Žalobce dále namítal, že posudek RNDr. M. vychází z tloušťky zdiva garáže v hodnotě 0,3 m a nerefletoval skutečnou tloušťku zdiva v hodnotě 0,2 m. K tomu soud uvádí, že rozhodující je v tomto ohledu projektová dokumentace domu žalobce, jež byla součástí stavebního povolení domu žalobce a z níž vycházel i znalec RNDr. M. Pokud došlo k tomu, že žalobce projektovou dokumentaci nedodržel a porušil tak podmínky stavebního povolení, nemůže se nyní dovolávat toho, že stěna garáže jeho

domu má ve skutečnosti 0,2 m. Proto také znalec RNDr. M. uvedl, že postupoval podle svých odborných zkušeností, přičemž však podrobně zdůvodnil, proč nemůže dojít k negativnímu vlivu na dům žalobce.

Žalobce také namítá, že zamítnutí námítky č. 10 k dodatečnému povolení stavby, sestávající celkem ze sedmi dílčích bodů bylo nedůvodné, neboť správní orgány na tyto námítky věcně nereagují. Zdejší soud k tomu podotýká, že prvostupňový orgán se námitkou č. 10 zabýval na straně 14 až 16 svého rozhodnutí, což připouští též žalobce v bodě VI. odvolání, a následně žalovaný v jednotlivostech na straně 7 napadeného rozhodnutí. Argumentuje-li žalobce opakovaně tím, že z výpočtu účinků dopravy vyplynula hrozba destruktivních účinků na zdivo domu, žalovaný k tomu konstatoval, že pro takový závěr nejsou jednoznačné podklady, neboť výpočet ve zprávě GEOtest vycházel z porušených vzorků zeminy. Nadto zdejší soud dodává, že je třeba rozlišovat negativní účinky stavby předmětné komunikace na straně jedné a následného provozu na ní na straně druhé. Jak konstatuje žalovaný na straně 8 napadeného rozhodnutí, to, že konstrukce vozovky je navržena na denní intenzitu patnácti těžkých vozidel denně, ještě neznamená, že po účelové komunikaci bude takový provoz probíhat, a to i s ohledem na skutečnost, že komunikace povede toliko k jednomu rodinnému domu. Má-li být zvýšená doprava způsobena výstavbou nového domu, k němuž má předmětná účelová komunikace vést, pak je třeba připomenout, že se jedná o otázku související se samotnou výstavbou tohoto domu a podmínky výstavby jsou předmětem stavebního řízení týkajícího se samotné stavby tohoto domu.

Konečně pokud žalobce namítal, že správní orgány neodstranily rozpory ve skutkových podkladech, tak k tomu soud uvádí, že prvostupňový orgán za účelem odstranění rozporů zvolil jediný možný a správný postup a nechal vyhotovit nezávislý znalecký posudek. Následně přesvědčivě odůvodnil, k jakým závěrům se přiklonil a proč. V této souvislosti tak nelze souhlasit s tvrzeným porušením zásad nestranného přístupu, zásady legitimního očekávání, zásady proporcionality či zásady zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy. Uvedl-li dále žalobce v rámci repliky, že předmětná účelová komunikace je ve skutečnosti připravena k tomu, aby sloužila více rodinným domům, zdejší soud v této souvislosti odkazuje na stranu 13 prvostupňového rozhodnutí, kde prvostupňový orgán s poukazem na územní plán obce Železné dovozuje, že lokalita Z9, jíž je pozemek parc. č. 690/3 součástí, je určena pouze pro jeden rodinný dům.

Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by

náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak soud rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. června 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu